

Hérmét-Pen levélkét ki nem fogadtuk.

Előzetési árak:
Helyben használt, vagy
vállalatoknál kifizető
Egyes érte . . . 7 ft — kr
Egyes érte . . . 7 ft — kr
Egyes érte . . . 7 ft — kr
Egyes érte . . . 7 ft — kr
Egyes érte . . . 7 ft — kr

Egyes érte 5 ft 30 k, a kapható
a kaphatóval a Brassó Gazdasági
Iskolájánál.

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A Brassói Magyar Kaszinóknál, az E. M. K. E. brassómegyei választmányánál és a

Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda

Brassó, Kapu-utca 24. szám alatt.

havi a lap melletti részlet illető költsémenyek intézkednek.

Felolvasó szék:

D. ZAKARIÁS JÁNOS.

Kézirat vissza nem adatik.

Lapfeljuttató

A Közművelődési Irodalmi és Művelődési részvétel. Kolozsvár.

Kiadó: Közművelődési nyomda Brassó

Szobrok és emlékjelek.

Nem tartozunk azok közé, kik a tőkét jövedelmükben befektetésekre helyezi. Javaslók. Azt szeretnők, hogy egyesek, mint társulatok pénz jövedelmükbe helyezzék el, hogy kamattal előmozdítsák a vagyonosodást és közzeljárják. Ötvenedik, ha földművelő látjuk az ipart, a kereskedelmet s általa nő a forgó tőkét, emelkedni az anyagi jólét.

Szobrok és emlékjelek lelkünk árjait fordított pönt; az nem kamatozik. S mi megismerjük örömmel s lelkesedéssel hallottuk a március 15-iki társas vacsorán, midőn közéletünk egyik közkeletűsége szólt: a nemzeti ébredés és újulásteljes előszörű bajnok, kik tollal, karddal szolgáltak hazáját, ismeretlen, jelszót sárbu nyugszik. A mezőn, hol hős lelkét kidált, az cinyó elenség vezérelnek emléket emeltetett, de a nemzeti ügy nevelésének dicsőségét csak a szülő suttogja azoknak, kik e néma beszéd megértésére fogékonyasság bírnak. Ne legyenek haladatlannak azok emlékei iránt, kiknek közkeletűnek gyümölcsét élveznek, ne legyenek méltatlannak hozzájuk! Eleveztünk föl az elatúdi kezdett emelkedni, állítottunk emléket Petőfinék a segésvári csatáért!

Örömmel hallottuk a felhívást, örömmel konstattáltuk lapunk más helyén, hogy a roton megindított gyűjtés 204 forintot hozott e célra.

A gazdagok forrását a szegények nélkül együtt helyzetet az a hálaórára, és nem volt a jelenlétük között csak egy is, ki nem adózott volna.

Helyesen, jól tették!

A szobrok és emlékjelek nem kamatozik s mégis gyümölcsözőbb befektetés ennél alig képzelhető.

A turiszták eszméje hódít társadalmunkban; egyesek és egyetlek kezdeményezései lépésről lépésről mind inkább általános lesz. Idegen országok polgárai mind gyakrabban keresik fel bércecs kis hazánkat, hogy gazdag természet szépségeiben gyönyörködjenek. Köztudottunk vezető körében általánosnak kezd nyilatkozni a szükség, hogy több az érettebb ifjúság számára és részvételével a tanok vezetése alatt tanulmányi kirándulások rendezendők.

Minő hatású, minő eredmények lesz azok a szobrok-ak, emlékjelek! Minő hivatás vár azokra!

Az idegen megáll életünk, s mire a természet szépségét szemlélendnek szükség van, felült uti kalauzát vagy megkérdező vezetőt: mi ez? miért van? ki emléket emeltetett? mit történeti jelentősége van? mi az országát bejárja, nemcsak a völgyek, halomok és hegység, hanem megismerkedik magával a nemzettel, annak dicső történetével, hőseivel, nagy alakjaival is.

Ha bámulja az Isten áldó kezének

munkáját, melyből oly bő rész jutott hazánkban s benne szűkebb hazarészünknek, elismerőleg emel kalapot e földet lakó nemzet előtt is, mely tudott élni, halni a szabadságról s nemzeti léteéről. S ha látja, hogy a jelen nemzedék tudja becsülni történelmünk nagy alakjait, nemzeti tradíciót: maga is becsülve szól a nemzetről, melyre még élet a virulás vár az európai népek nagy családjaiban.

Hát mi, e honok fia s nemzetünk ifjúsága?

Nem fogunk-e leborulni történelmünk egy-egy állomásokról által jelzett nagy korszakait s annak szerepét szorgalmazni? Nem utalunk-e meg emléket az őregnek s nem fog-e folyton erősödni benne a tudat, hogy szent a hazá szolgálatában töltött élet minden mozzanata?

Nem fog-e erőtt és kitartást meríteni belőle a férfi, önzetlennel szolgálja hazáját, nemzetét? S az ifju nem fog-e szent lelkesedéssel állani meg a mult emléke előtt, onnan bizalmas tekintet vetni a jövőbe?

Bizony, gazdagok fogadnak gyümölcsözní az emlékek az ország határai között és azon kívül.

Azt örömmel hallottuk felvetettül újra az eszmét: állítsunk emléket Petőfinék a segésvári csatáért; örömmel járultunk filerünkkel ez eszme megvalósításához s örömmel hívjuk föl e helyen is polgártársainkat: tegyenek meg

mindent e szent cél érdekében!

A szobrok és emlékjelek élő, beszélő tanúbizonyság a mult dicsőségének s a jelen teljességéről, és nem illik-e szép multunkhoz méltó jelen?

—y—y.

Politikai hírek.

A kormány egyházközlékjára mellett újabban a következő városok illő törvényhozásokról nyilatkoztak:

Losoncz városi közgyűlése márc. 15-én kimondta, hogy a magyar kormánynak a kötelező polgári házasságnak az általi anyakönyvtartásnak, az irattárak receptjeinek s a szabad vallásgyakorlatnak behatárolására vonatkozó programját pártállású tekintet nélkül helyezi, ezt magának teszi s az irány törvényekbe a kormány támogatni kész.

Töröcsmező közgyűlése folyó hó 14-én 39 szavazattal 31 ellenel kimondta, hogy helyesli a kormány egyházközlékjait.

Városi közgyűlés.

Március 15-én, a szabadság örömeiben járók látta a városi tanács képviselői közgyűlést összehívni. Pedig, ha egyéb nem, az a szempont legalább visszatartatná volna eszét, hogy a városi képviselői testületnek sem magyar tagja van, a kiket a hazafias közletesség az onnan másfél órára, s a kik tehát a városi közgyűlésen jelen nem lehetnek.

A tárgyszorozat előtt Schuster Károly

szavaztatott körül meg tekintetét is. Endocott magá is érdeklődött a számos leányka iránt, s a sajátjának megvalósítását fokozta benne az érdeklődés s törekvés az, hogy bizonyosodjék meg a leányka vezénél. Ezen elhatározással ment a legközelebbi bálba, melyen Fane is részt vett két leánnyal.

Az arados előékenyen köszöntötte Stellát s ennek szívesen mosolya bátorított halott rá.

Mi e társasban nem fogunk részt venni, Miss Fane, ha önnök is úgy tetszik, — mondá Endocott, midőn felhangzott a keringő nyitánya. — Egy virágot kívánunk önnök megmutatni a virágban.

Stella az erdős érzékelés áránál méltó s úgy tetszett neki, hogy nem állhat ellent e becsület, komoly férfiak, kik minden modorlatával oly embert ábrát, a ki tisztában van önmagával s szociálitással. — Jobb szeretném, ha mi lennének rájuk, — gondola szomorúan.

De midőn egyedül érezte magát leve, kesért bánta oly nyúlisan nehezelt megkötés, hogy az erdős gyönyörű szavára hős kénytelen tört ki.

— Oh, Endocott, nem mehetek onthoz férhez, nem lehetek az ön öné! — zokog megértően.

De midőn gyermekek, ön élt meg csodában elhitelt megamam, hogy szert a roslatának e hitenbe? — mondá Endocott, teljesen meggyőződve Stella felindulásának láttára. (Folytatjuk k.)

TÁBOR.

A megszokott férj.

Angolul K. W. M.

(Folytatás.)

— Ott leszek! — mondá Stella röviden s élánta, mily kiteljesen éri magát.

Gyorsan lépegetett hazá felé s nem feledkezett meg az arany karika gyűrűről, melyet Ralph hozott vigaszt a gondosk érdeklődésére. Az idő 11-ig meglehetősen újulásteljes volt: a falon felhők felül az éjre esett. No, meg azaz volt, hogy a városra is szökő leve, hogy a szemes Mill-est lerakta viharok, a mindezt képmutatlan hatott a gondatlan élethez szokott leányka eloren kedélyre.

Végre előkerült a találhaza megszokott áll, s mikor az ódon temető torony-árja s 11-et kőgát, Stella a találhaza helyén volt, de Ralph szót nem hallott. — Neki kellene először itt lennie! — gondola dürgőből készen. — Nem szeretek várni. . . Ah, Ralph helyét a szolgálati állni. Vajon mit akarhat?

— Uram e föld átadásáról bírok meg, — mondá a szolgálat, egy várossal nevezett levél adta át Stellának.

Sietve bontotta fel Stella a gyorsan futó

levélét. Nem mondhatom el, mily

mely fájalmat érezte, mikor e levelet

látotta hazá felé tartóan vezénylen beteg anyához. Kégyetlen fájalmat fog el, ha elgondolom, hogy épen esztrák napján lett elhagyva az én életem. Itt felegettem; de mondom kell, hogy miért tudt. Holnap újra írok. Számolomra méltó férj és V. R.

Élőg különös dolgot, de tény, hogy Stella a következő napon mit sem hallott férjéről, s a mint nap után tudt a nőkel, hogy valami hír jutott volna hozzá Ralphnak, nyugalmas és kellemes volt el. Előszörűg hazatért, majd az állatosság az hogy semmit sem tudott férjéről, s így nem is tudta, hogy elmeze levélét, kezdte érezni boldogságát. Egy vágyott valaki után, kinek feljárta szeme, s nem volt, ki bizalmasan bevasa son. Végre elhatározta, hogy egy rövidke felhívást tesz közre a Times-ban Ralphnak s felszólítja, hogy írjon neki mielő elöb s mentes meg a bizonyosság; azt várta, s a kőben vidám, piros szecskók elvésté kezdte foglaltat el, mely helyét Fane Grantham levélét kellett írnia Fane-hoz, melyben tudósítja, hogy leánya napról napra fog és halványodik.

Végre Stella is kapott hír férjéről, de olyat, mely még boldogságosabbá tette. Egy portálra fordult el, mely előmozdította Stellának, hogy Ralph soha sem szeretett őt, s ha nőül vette, bizonyára csak érdékből tette; hogy Ralph egy jellemetlen ember, ki csaknem fog viszont látni, ha nem elég vagyonos az, hogy Ralph érdeklődött az előmozdításra.

Nagyon érdekes eszias volt ez Stella ná, hiszékeny léleké melyhöz a sárért hívás is járult, hogy búsult meg megasszalósa felé. E lelki gyötrelmek kiegészítő jött utána, hogy a városba, virágok s szavakozson bemutatás a világban. Hanem az bizonyos, hogy a leánykának még akkor sem volt fogalma arról, a mit oly elhamarkodva tett Brightonban.

Mrs. Fane épen férjhez adta legidősebb leányát s most Stellának kellett azt a helyet beöltöztetnie világos gondolkodással. Stella azéppéire e szépség által igen előnyös csodaszóval remélte leánya számára. Ez viszont csodaszóval hatott Stellára, ki előképre, mit mondana anyja, ha megtudná, hogy ő már leköltötte magát s meg hozta oly férfihoz, kinek semmi semmit sem tudt. Érezte azt, hogy most már nem lehetnek meg oly földeslén a föld leányka iránt, s hogy a férj, melyről annak idejében ábrándozott, valóban gyermekek színd volt. . . . Így e hasonló gondolatok lassankint azt eredményezték, hogy Mr. Vassar Ralph iránt bízottá érzelmek csomóiban elmentek, s hogy boldogságosra teljes legyen, egy napon azon kapta magát rajta, hogy leány szerelmét érdeke Endocott erdős, egy kőnyelvar, kőnyelvar 35 éves katonát, ki nagy szarban volt a leányka megvalósulni; mikor majd határozott vonamat volt annak sőt szemébe lovatni, majd azt látta, hogy Stella épen oly fölértelmezett el-

